

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

præmienedsættelser og dermed altså også til det af det ærede medlem rejste spørgsmål om at ophøre med opkrævning af præmier på vareforsikringsområdet.

Hvis dette lovforslag om krigsforsikring af varer og fragt blev trukket tilbage, ville det, det vil jeg gerne gøre opmærksom på, betyde, at instituttet fra 1. januar 1954 måtte ophøre med at tegne nye forsikringer og træde i likvidation, og så ville midlerne blive udloddet. Grunden til, at loven søges forlænget, er den, at der fortsat skønnes at være et behov for at kunne tegne forsikringer af denne art. Når flere af de ærede ordførere har hæftet sig ved reservefondens størrelse, synes jeg, det er rigtigt at gøre opmærksom på, at den kapital, der er opsamlet i instituttet — garantikapital + reservefond — af forsikringskyndige ikke anses for at være for stor, snarere for lille, og jeg tvivler om, at bestyrelsen tør tage ansvaret for at standse præmieopkrævningen, men jeg skal som sagt henlede bestyrelsens opmærksomhed på det rejste spørgsmål. Løvrigt er det tanken, at der nu skal optages drøftelser med erhvervene om, hvorvidt instituttet kan ophøre, eller om det skal føres videre.

Tholstrup: Jeg blev ikke helt klar over, om den højtærede minister havde haft den omtalte samtale efter første behandling, eller om det var den samtale, der gik forud for første behandling, ministeren sigtede til. Jeg går ud fra, at det er det sidste, således at den højtærede minister ikke har nået at få denne samtale efter første behandling. I så fald må jeg bede den højtærede minister om at søge at få denne samtale inden tredje behandling.

Jeg mener, at der er grundlag for at sætte taksterne ned. Det betyder nemlig meget for den lille skibsfart, den, der konkurrerer med de subventionerede statsbaner og med lastvognene. Den lille skibsfart betaler også her, fordi der har været en risiko, og den er der også endnu, men der er en meget stor fond til at dække denne risiko. Denne betaling betyder en belastning for småskibsfarten. Jeg sad lige og regnede ud, at for en lille skude, som tager 100 sejlture om året med lad os sige en kornlast til 50 000 kr., betyder det i skibsforsikring

2 400 kr. og i vareforsikring 1 250 kr., ialt 3 650 kr. Det er meget for sådanne småskippere, havets husmænd; som vi kalder dem, og kunne de få beløbet nedsat, f. eks. ved at man standsede opkrævningen af vareforsikringspræmien, sparede de i hvert fald de 1 250 kr.

Som sagt, jeg synes, at denne fond i forhold til den anden er meget, meget stor. Skulle der imidlertid ske det, at man ønsker at fortsætte opkrævningen, for at nye skipper, der kommer til, også kan komme til at deltage i præmiebetalingen, ville det måske være værd at overveje at udlodde en del af reserveerne til dem, der i sin tid har indbetalt dem, således at der er basis for at fortsætte opkrævningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om værnepligt.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 179; fremsættelsen findes i tidenden sp. 185).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Holger Larsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Victor Gram, ikke kan være tilstede ved dette møde, skal jeg på vort partis vegne anbefale dette lovforslag til hurtig behandling og til vedtagelse.

Lovforslaget er, bortset fra nogle få ændringer af teknisk karakter, enslydende med det lovforslag, vi behandlede i forrige rigsdagssamling for godt et års tid siden, og selvom der er kommet en anden minister og nye medlemmer i tinget, finder jeg ikke anledning til at genoptage den debat, som dengang fandt sted, men skal henvise dem, der vil undersøge, hvad der dengang blev sagt, til at læse folketingstidenden for 1952—53, sp. 1238—76. Jeg vil gerne henstille til efterfølgende ordførere at behandle sagen på samme måde for ikke at få gentagelser, som vi har haft det i de senere dage ved behandlingen af forslag, som gik igen. Jeg vil an-